

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci vyžiadanej osoby **A. W.** v konaní o návrhu krajskej prokurátorky v Bratislave na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 26. marca 2014 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby **A. W.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 13. februára 2014, sp. zn. 4Ntc 1/2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **A. W.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Bratislave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave, uznesením z 13. februára 2014, sp. zn. 4Ntc 1/2014, rozhodol tak, že podľa § 16 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z., o európskom zatýkacom rozkaze sa vyžiadaná osoba **A. W.**, od 9. januára 2014 v predbežnej väzbe v ústave na výkon väzby v Bratislave, berie do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala vyžiadaná osoba **A. W.** prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť. Namieta v nej, podľa jeho názoru, zmätočnosť európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Úradom predbežného vyšetrovania pri Trestnom súde v Bolzane (Taliansko) vzťahujúcu sa na popis skutkového deja vrátane skutku uvedeného pod bodom 2/ európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej EZR). V súvislosti s týmto skutkom vyžiadaná osoba tvrdí, že konanie o ňom bolo talianskymi justičnými orgánmi už právoplatne ukončené a vzhľadom „na res iudicata“ nie je možné v konaní pokračovať. **A. W.** popierajúc dôvodnosť predmetného trestného stíhania v cudzine (Taliansku) v sťažnosti uvádza, že neboli zistené „konkrétne“ dôvody väzby podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR.

Nikdy nemal a ani nemá v úmysle mariť konanie o vykonanie EZR a v záujme dokázania svojej nevinu, chce riadne spolupracovať s príslušnými orgánmi Talianskej republiky, ale na slobode.

Navrhol, aby najvyšší súd ako orgán príslušný na rozhodovanie o podanej sťažnosti napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu s využitím uloženia primeraných opatrení alebo obmedzení.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia krajského súdu a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby A. W. nie je dôvodná.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vyžiadaná osoba A. W. sa od 9. januára 2014 nachádzala v predbežnej väzbe na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Úradom predbežného vyšetrovania pri Trestnom súde v Bolzane dňa 2. augusta 2013, sp. zn. 5128/12 R.G.N.R. – 1446-13/ R.G. GIP na účely trestného stíhania pre dva trestné činy účasti na trestom zoskupení, organizovaní ozbrojenej lúpeže podľa § 416, § 56, § 110, § 624 ods. 1 a § 625 ods. 2 – 5 a § 61 ods. 5 talianskeho Trestného zákona.

Dňa 7. februára 2014 bol Krajskej prokuratúre v Bratislave doručený originál uvedeného EZR s prekladom do slovenského jazyka. V zhode s prvotným formulárom typu A konkretizuje trestnú činnosť aj vyžiadanej osoby A. W. v bode 1/ spočívajúcu vo vytvorení zločineckej skupiny a spolupráci s ďalšími osobami, ktorých cieľom bolo zadávanie objednávky krádeží, vrátane krádeží závodných bicyklov. Táto zločinecká skupina rozčlenená do menších, na seba naväzujúcich skupín s logistickou základňou na Slovensku v okolí B., tovar kradla na talianskom, nemeckom, švajčiarskom a rakúskom území (v okrese B., B. – D.– M.). Používala pritom automobily typu minivan alebo station wagon, na ktorých boli vymontované zadné sedadlá, čím sa vytvorili väčšie nakladacie plochy na prevoz ukradnutých bicyklov. Tiež telefóny s kartami SIM, ktoré boli zakúpené v Rakúsku, GPS zn. Garmin k príjazdu do miest, kde sa konali cyklistické preteky. Pre vzájomnú komunikáciu počas krádeží používali vysielачky Walkie talkie. K demontáži bicyklov používali nástroje ako vŕtačky, šroubovaky, kľúče a pod. náradie. Internetové stránky využívali na predaj odcudzených bicyklov na území iného štátu. Z výsluchu osoby L. R. rakúskou políciou v súvislosti s krádežami vyplýva, že táto zločinecká skupina je stále činná.

Trestná činnosť v bode 2/ spočívala v tom, že menovaný, t.j. vyžiadaná osoba A. W. sa spoločne s B. K. a P. B. počas nočných hodín 9. septembra 2012 pokúsili o krádež bicyklov uskladnených v suteréne Hotela S. v meste M. (TN), v ktorom meste sa organizovali cyklistické preteky. Vylomiť dvere prinesenými nástrojmi sa im ale nepodarilo, pretože majiteľ hotela nechal namontovať posilnený zámok dverí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatuje, že orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem o vydanie vyžiadanej osoby A. W. predložil originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do slovenského jazyka v rámci zákonom stanovenej lehoty trvania predbežnej väzby tejto osoby (§ 15 ods. 5 zák. o EZR).

Následne krajská prokurátorka príslušnej Krajskej prokuratúry Bratislava s poukazom na ustanovenie § 16 ods. 1 zák. o EZR predložila návrh na vzatie tejto vyžiadanej osoby do vydávacej väzby príslušnému Krajskému súdu v Bratislave.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sudca krajského súdu rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby v rámci zákonom predpokladanej 40 dňovej lehoty trvania predbežnej väzby (§ 15 ods. 5 zák. o EZR) pri dodržaní práv vyžiadanej osoby o povinnej obhajobe v zmysle § 14 ods. 1 zák. o EZR.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (zák. o EZR), ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrenie.

Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o vzatí vyžiadanej osoby A. W. do vydávacej väzby zodpovedá zákonným požiadavkám už citovaného ustanovenia § 16 ods. 1 zák. o EZR na zabezpečenie prítomnosti tejto osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky tak, aby sa nezmaril jeho účel. Čiže zabezpečiť prítomnosť A. W. na uvedenom území aj v čase rozhodovania súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. K tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva:

Vzhľadom na organizovaný a cezhraničný charakter trestnej činnosti, širší okruh osôb, ktoré ju majú páchať a stále definitívne neustálený okruh páchatel'ov (údaje z obsahu spisu) je dôvodný záver, že v prípade neakceptovania návrhu na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, by táto po prepustení na slobodu nebola už na území Slovenskej republiky v čase rozhodovania o výkone EZR.

Pokiaľ je vo výrokovej časti sťažnosťou napadnutého uznesenia krajského súdu uvedené ustanovenie § 16 ods. 2 zákona o EZR, najvyšší súd to hodnotí ako zrejmu písársku chybu, čomu nasvedčuje aj jeho odôvodnenie na strane 3, kde sa argumentuje poukazom na § 16 ods. 1 zák. o EZR. V konečnom dôsledku táto skutočnosť nemá žiaden podstatný význam pre inak vo svojom základe správne rozhodnutie krajského súdu.

V súvislosti s námietkami vyžiadanej osoby uvedenými v písomnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že tieto sú z hľadiska posudzovania dôvodov vydávacej väzby irelevantné. Posúdenie týchto námietok prichádza do úvahy až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o podanej sťažnosti tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová